

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

Bryssel den 26 april 2018
(OR. en)

2016/0381 (COD)

PE-CONS 4/18

ENER 36
ENV 56
TRANS 46
ECOFIN 76
RECH 37
IA 34
CODEC 123

RÄTTSAKTER OCH ANDRA INSTRUMENT

Ärende: EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av
direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda och av direktiv
2012/27/EU om energieffektivitet

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS
DIREKTIV (EU) 2018/...**

av den

**om ändring av direktiv 2010/31/EU om byggnaders energiprestanda
och av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 246, 28.7.2017, s. 48.

² EUT C 342, 12.10.2017, s. 119.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 17 april 2018 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den

av följande skäl:

- (1) Unionen har ett starkt engagemang för att utveckla ett hållbart, konkurrenskraftigt och säkert energisystem där fossila bränslen fasas ut. I Energiunionen och i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 fastställs ambitiösa åtaganden för unionen att minska utsläppen av växthusgaser ytterligare med minst 40 % fram till 2030 jämfört med 1990, öka andelen förnybar energi som används, göra energibesparingar i enlighet med ambitionerna på unionsnivå, och förbättra Europas energitrygghet, konkurrenskraft och hållbarhet.
- (2) I syfte att nå dessa mål omfattar 2016 års översyn av unionens energieffektivitetsrättsakter en förnyad bedömning av unionens energieffektivitetsmål för 2030, enligt begäran från Europeiska rådet slutsatser 2014, en översyn av de viktigaste bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU¹ och Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU² samt en förstärkning av finansieringsramverket, inklusive europeiska struktur- och investeringsfonder (ESI-fonder) och Europeiska fonden för strategiska investeringar (Efsi), vilken till slut kommer att förbättra de ekonomiska villkoren för energieffektiva investeringar på marknaden.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (3) Enligt direktiv 2010/31/EU skulle kommissionen genomföra en översyn senast den 1 januari 2017 mot bakgrund av de erfarenheter och de framsteg som gjorts vid tillämpningen av det direktivet, samt vid behov lägga fram förslag.
- (4) För att förbereda denna översyn har kommissionen vidtagit ett antal åtgärder för att samla in information om hur direktiv 2010/31/EU hade genomförts i medlemsstaterna, med inriktning på vad som fungerar och vad som kan förbättras.
- (5) Resultatet av översynen och kommissionens konsekvensbedömning visade att ett antal ändringar är nödvändiga för att skärpa de nuvarande bestämmelserna i direktiv 2010/31/EU och för att förenkla vissa aspekter.

- (6) Unionen har åtagit sig att utveckla ett hållbart, konkurrenskraftigt, säkert energisystem där fossila bränslen fasas ut senast 2050. För att uppnå detta mål behöver medlemsstater och investerare åtgärder som syftar till senast 2050 uppnå det långsiktiga målet för utsläpp av växthusgaser och fasa ut fossila bränslen från byggnadsbeståndet, som står för omkring 36 % av alla koldioxidutsläpp i unionen. Medlemsstaterna bör eftersträva en kostnadseffektiv balans mellan utfasning av fossila bränslen från energiförsörjningen och minskad slutlig energianvändning. För detta ändamål behöver medlemsstater och investerare en tydlig vision som vägledning för sina strategier och investeringsbeslut, med indikativa nationella milstolpar och energieffektivitetsåtgärder för att uppnå målen på kort sikt (2030), medellång sikt (2040) och lång sikt (2050). Mot bakgrund av dessa mål och med beaktande av unionens övergripande ambitioner i fråga om energieffektivitet är det viktigt att medlemsstaterna anger vilka resultat deras långsiktiga renoveringsstrategier förväntas ge och övervakar utvecklingen genom att fastställa inhemska framstegsindikatorer, med hänsyn till nationella förhållanden och nationell utveckling.
- (7) Parisavtalet från 2015 om klimatförändringar, som följde på den 21:a partskonferensen för FN:s ramkonvention om klimatförändringar (COP 21), främjar unionens arbete för att fasa ut fossila bränslen från byggnadsbeståndet. I och med att nästan 50 % av unionens slutliga energianvändning används till uppvärmning och kylning, och att 80 % av den energin används i byggnader, är uppnåendet av unionens energi- och klimatmål kopplat till unionens arbete med att renovera byggnadsbeståndet, genom att prioritera energieffektivitet, tillämpa principen om "energieffektivitet först" och överväga användning av förnybar energi.

- (8) Bestämmelserna om långsiktiga renoveringsstrategier i direktiv 2012/27/EU bör flyttas till direktiv 2010/31/EU, där de passar bättre. Medlemsstaterna bör kunna använda sina långsiktiga renoveringsstrategier för att hantera brandsäkerhet och risker i samband med intensiv seismisk aktivitet som påverkar energieffektivitetsrenoveringar och byggnadernas livslängd.
- (9) För att byggnadsbeståndet ska nå en hög grad av energieffektivt, för att fasa ut fossila bränslen och för att säkerställa att de långsiktiga renoveringsstrategierna leder till nödvändiga framsteg när det gäller omvandling av befintliga byggnader till näronnenergibygnader, särskilt till ett ökat antal totalrenoveringar, bör medlemsstaterna tillhandahålla tydliga riktlinjer och beskriva mätbara riktade åtgärder samt främja lika tillgång till finansiering, bland annat till de segment inom det nationella byggnadsbeståndet som har sämst energiprestanda, till konsumenter drabbade av energifattigdom, till subventionerat boende och till hushåll som möter problem på grund av delade incitament, och samtidigt beakta frågan om överkomlig prissättning. Som ytterligare stöd till nödvändiga förbättringar av det nationella hyresbostadsbeståndet bör medlemsstaterna överväga att införa eller att fortsätta tillämpa krav på en viss nivå av energiprestanda för hyresfastigheter, enligt energicertifikaten.

- (10) Enligt kommissionens konsekvensbedömning skulle en genomsnittlig renoveringstakt på 3 % per år behövas för att uppnå unionens ambitioner i fråga om energieffektivitet på ett kostnadseffektivt sätt. Med hänsyn till att varje ökning av energibesparingarna med 1 % leder till en minskning av gasimporten med 2,6 %, är tydliga ambitioner för renovering av det befintliga byggnadsbeståndet av stor betydelse. Således skulle insatser för att förbättra byggnaders energiprestanda aktivt bidra till unionens energiberoende och dessutom ha stor potential att skapa sysselsättning i unionen, särskilt i små och medelstora företag. Här bör medlemsstaterna beakta behovet av en tydlig koppling mellan deras långsiktiga renoveringsstrategier och relevanta initiativ för att främja kompetensutveckling och utbildning inom byggsektorn och sektorn för energieffektivitet.
- (11) Behovet av att motverka energifattigdom bör beaktas, i enlighet med de kriterier som fastställs av medlemsstaterna. När medlemsstaterna i samband med sina renoveringsstrategier utarbetar nationella åtgärder som bidrar till att motverka energifattigdom har de rätt att fastställa vad de anser vara relevanta åtgärder.
- (12) I sina långsiktiga renoveringsstrategier och när de planerar insatser och åtgärder kan medlemsstaterna använda sig av begrepp som tröskelpunkter, som avser en lämplig tidpunkt i en byggnads livscykel, exempelvis med hänsyn till kostnadseffektivitet eller störningar, för att genomföra energieffektivitetsrenoveringar.

- (13) I fråga om luftkvalitet anges i Världshälsoorganisationens riktlinjer från 2009 att människor bor bekvämare och mår bättre i byggnader med bättre energiprestanda. Köldbryggor, otillräcklig isolering och oplanerade luftspridningsvägar kan leda till yttemperaturer under luftens daggpunkt samt till fuktighet. Det är därför viktigt att säkerställa fullständig och enhetlig isolering av byggnader, inklusive balkonger, fönsterpartier, dörrpartier och andra öppningar i fasaden, ytor, tak, väggar, dörrar och golv, och särskild uppmärksamhet bör ägnas åt att förhindra att temperaturen på någon inneryta i byggnaden understiger daggpunktstemperaturen.
- (14) Medlemsstaterna bör stödja förbättringar av befintliga byggnaders energiprestanda som bidrar till att åstadkomma en hälsosam inomhusmiljö, bland annat genom asbestsanering och avlägsnande av andra skadliga ämnen, genom att olagligt avlägsnande av skadliga ämnen förhindras och genom att underlätta efterlevnaden av befintlig lagstiftning, såsom Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/148/EG¹ och (EU) 2016/2284².

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/148/EG av den 30 november 2009 om skydd för arbetstagare mot risker vid exponering för asbest i arbetet (EUT L 330, 16.12.2009, s. 28).

² Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/2284 av den 14 december 2016 om minskning av nationella utsläpp av vissa luftföroreningar, om ändring av direktiv 2003/35/EG och om upphävande av direktiv 2001/81/EG (EUT L 344, 17.12.2016, s. 1).

- (15) Det är viktigt att säkerställa att åtgärder för att förbättra byggnaders energiprestanda inte enbart är inriktade på klimatskalet, utan också inbegriper alla relevanta komponenter och tekniska system i en byggnad, såsom passiva element som ingår i passiva tekniker som syftar till att minska energibehoven för uppvärmning eller kylning och energianvändningen och för belysning och ventilation, och således förbättrar värmekomforten och den visuella komforten.
- (16) Finansiella mekanismer, incitament och mobilisering av finansinstitut för energieffektivitetsrenoveringar av byggnader bör ha en central roll i de nationella långsiktiga renoveringsstrategierna och aktivt främjas av medlemsstaterna. Dessa åtgärder bör omfatta främjande av energieffektivitetslån för certifierade energieffektiva byggnadsrenoveringar, främjande av offentliga myndigheters investeringar i ett energieffektivt byggnadsbestånd, till exempel genom offentlig-privata partnerskap eller frivilliga avtal om energiprestanda, minskning av den upplevda risken i fråga om investeringar, tillhandahållande av åtkomliga och transparenta rådgivningsverktyg och stödinstrument såsom gemensamma kontaktpunkter, som tillhandahåller integrerade energirenoveringstjänster, samt genomförande av andra åtgärder och initiativ såsom de som avses i kommissionens initiativ om smart finansiering för smarta byggnader.
- (17) Naturbaserade lösningar, såsom välplanerad gatuvegetation och gröna tak och väggar som isolerar och skuggar byggnader, bidrar till att minska energiefterfrågan genom att begränsa behovet av uppvärmning och kylning och förbättra byggnaders energiprestanda.

- (18) Man bör främja forskning kring nya lösningar och utprovning av dessa för att förbättra historiska byggnaders och platser energiprestanda, samtidigt som man värnar om kulturarvet och bevarar det.
- (19) När det gäller nya byggnader och byggnader som genomgår större renoveringar bör medlemsstaterna främja högeffektiva alternativa system, om detta är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart, samtidigt som man också tar hänsyn till frågor som rör hälsosamma inomhusklimatförhållanden samt brandsäkerhet och risker i samband med intensiv seismisk aktivitet, i enlighet med nationella säkerhetsbestämmelser.
- (20) För att uppfylla målen för energieffektivitet för byggnader bör insynen i fråga om energicertifikat förbättras genom säkerställande av att alla nödvändiga parametrar för beräkningar, både för certifiering och för minimikrav avseende energiprestanda, fastställs och tillämpas på ett konsekvent sätt. Medlemsstaterna bör anta lämpliga åtgärder för att säkerställa t.ex. att prestanda dokumenteras för byggnadens installationssystem för rumsuppvärmning, luftkonditionering eller vattenuppvärmning som installeras, byts ut eller uppgraderas i byggnaden, med tanke på byggnadscertifiering och efterlevnadskontroll.
- (21) Installation av självreglerande anordningar i befintliga byggnader för att separat reglera temperaturen i varje rum eller, om det är motiverat, i en angiven uppvärmd zon av byggnadsenheten, bör övervägas när det är ekonomiskt genomförbart, till exempel när kostnaden utgör mindre än 10 % av den totala kostnaden för utbytet av värmegeneratorer.

- (22) Innovation och ny teknik gör det också möjligt för byggnader att bidra till en ekonomi där fossila bränslen fasas ut på en övergripande nivå, även inom transportsektorn. Byggnader kan t.ex. utnyttjas för att stimulera utvecklingen av infrastruktur som är nödvändig för smart laddning av elfordon och även göra det möjligt att använda bilbatterier som en energikälla, om medlemsstaterna väljer att satsa på detta.
- (23) I kombination med en ökad andel förnybar elproduktion producerar elfordon mindre koldioxidutsläpp vilket medför förbättrad luftkvalitet. Elfordon är en viktig del av övergången till ren energi som grundar sig på energieffektivitetsåtgärder, alternativa bränslen, förnybar energi och innovativa lösningar i fråga om energiflexibilitet. Byggregler kan utnyttjas effektivt för att införa riktade krav för att stödja utbyggnaden av infrastruktur för laddning på bilparkeringarna i bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder. Medlemsstaterna bör föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av infrastruktur för laddning i syfte att ta itu med hinder såsom delade incitament och administrativa svårigheter som enskilda ägare stöter på när de försöker installera laddningspunkter på sina parkeringsplatser.

- (24) Ledningsinfrastruktur skapar de rätta förutsättningarna för en snabb utbyggnad av laddningspunkter om och när det behövs. Medlemsstaterna bör säkerställa att elektromobiliteten utvecklas på ett väl avvägt och kostnadseffektivt sätt. Framför allt bör större renoveringar som rör elinfrastrukturen följas av relevant installation av ledningsinfrastruktur. Vid genomförandet av kraven vad gäller elektromobilitet i den nationella lagstiftningen bör medlemsstaterna ta vederbörlig hänsyn till eventuella skiftande förutsättningar såsom äganderätt till byggnader och angränsande parkeringsplatser, offentliga parkeringsplatser som drivs av privata enheter och byggnader som fungerar både som bostadshus och som byggnader som inte är avsedda för bostäder.
- (25) Enkelt tillgänglig infrastruktur kommer att sänka installationskostnaderna för laddningspunkter för enskilda ägare och säkerställa att personer som använder elfordon har tillgång till laddningspunkter. Att fastställa krav på elektromobilitet på unionsnivå när det gäller att i förväg utrusta parkeringsplatser samt installation av laddningspunkter är ett effektivt sätt att främja elfordon under den närmaste framtiden och samtidigt lämna utrymme för ytterligare utveckling till lägre kostnad på medellång och lång sikt.
- (26) När medlemsstaterna fastställer sina krav för installation av ett lägsta antal laddningspunkter för byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har mer än 20 parkeringsplatser, vilka ska gälla från och med 2025, bör de ta hänsyn till relevanta nationella, regionala och lokala förhållanden samt eventuella varierande behov och omständigheter på grundval av område, byggnadstyp, kollektivtrafiktäckning och andra relevanta kriterier, för att säkerställa proportionell och lämplig utbyggnad av laddningspunkter.

- (27) Vissa geografiska områden med särskild sårbarhet kan emellertid möta specifika svårigheter när det gäller att uppfylla kraven på elektromobilitet. Detta skulle kunna vara fallet för de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) på grund av deras avlägsna belägenhet, deras ökaraktär, ringa storlek och besvärliga terräng- och klimatförhållanden, samt i enskilda mikrosystem vars elektriska nät kan behöva utvecklas för att kunna hantera ytterligare elektrifiering av lokaltrafiken. I sådana fall bör medlemsstaterna tillåtas att frångå tillämpningen av kraven på elektromobilitet. Trots detta undantag kan elektrifiering av transportmedel utgöra ett kraftfullt verktyg för att komma till rätta med problem som ofta drabbar dessa regioner och system i fråga om luftkvalitet eller försörjningstrygghet.
- (28) När medlemsstaterna tillämpar kraven på infrastruktur för elektromobilitet enligt ändringarna till direktiv 2010/31/EU som fastställs i det här direktivet bör de beakta behovet av en holistisk och konsekvent stadsplanering samt av att främja alternativa, säkra och hållbara transportsätt samt stödjande infrastruktur för dessa, till exempel genom särskild parkeringsinfrastruktur för elcyklar och för fordon som tillhör personer med nedsatt rörlighet.

- (29) Dagordningen för den digitala inre marknaden och dagordningen för energiunionen bör anpassas till varandra och bör utnyttjas för gemensamma mål. Digitaliseringen av energisystemet innebär en snabb förändring av energilandskapet, från integreringen av förnybara energikällor till smarta nät och byggnader med smart beredskap. När det gäller att digitalisera byggsektorn är unionens konnektivitetsmål och ambitioner att bygga ut kommunikationsnät med hög kapacitet av stor vikt för smarta hus och väluppkopplade samhällen. Målinriktade incitament bör tillhandahållas för att främja system med smart beredskap och digitala lösningar i den bebyggda miljön. Detta ger nya möjligheter till energibesparingar, genom att konsumenterna får mer exakt information om sina förbrukningsmönster och genom att de systemansvariga får möjlighet att sköta nätet effektivare.
- (30) Indikatorn för smart beredskap bör användas för att mäta byggnaders kapacitet att utnyttja informations- och kommunikationsteknik och elektroniska system för att anpassa byggnadens drift till de boendes och elnätets behov och för att förbättra byggnaders energieffektivitet och övergripande prestanda. Indikatorn för smart beredskap bör öka fastighetsägarnas och de boendes medvetenhet om värdet av fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnadens installationssystem, och öka förtroendet hos de boende när det gäller de faktiska besparingarna med dessa nya förbättrade funktioner. Det bör vara frivilligt för medlemsstaterna att använda systemet för betygsättning av byggnaders smarta beredskap.

- (31) I syfte att anpassa direktiv 2010/31/EU till den tekniska utvecklingen bör befogenheten att anta akter i enlighet med artikel 290 i EUF-fördraget delegeras till kommissionen så att det direktivet kan kompletteras genom att fastställa en definition av indikatorn för smart beredskap och en metod för hur den ska beräknas. Det är särskilt viktigt att kommissionen genomför lämpliga samråd under sitt förberedande arbete, även på expertnivå, och att dessa samråd genomförs i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning¹. För att säkerställa lika stor delaktighet i förberedelsen av delegerade akter erhåller Europaparlamentet och rådet alla handlingar samtidigt som medlemsstaternas experter, och deras experter ges systematiskt tillträde till möten i kommissionens expertgrupper som arbetar med förberedelse av delegerade akter.
- (32) För att säkerställa enhetliga villkor för genomförandet av direktiv 2010/31/EU, ändrat genom det här direktivet, bör kommissionen tilldelas genomförandebefogenheter för genomförandet av ett frivilligt gemensamt unionssystem för betygsättning av byggnaders smarta beredskap. Dessa befogenheter bör utövas i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011².

¹ EUT L 123, 12.5.2016, s. 1.

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (33) För att säkerställa att ekonomiska åtgärder som rör energieffektivitet tillämpas på bästa sätt i samband med renovering av byggnader bör de vara kopplade till renoveringsarbetenas kvalitet mot bakgrund av de energibesparingar som eftersträvas eller uppnås. Dessa åtgärder bör därför vara kopplade till prestandan hos den utrustning eller det material som används vid renoveringen och till installatörens certifierings- eller kvalifikationsnivå, till en energibesiktning eller till den förbättring som renoveringen medfört, som bör bedömas genom att man jämför energicertifikat som utfärdats före och efter renoveringen, genom användning av standardvärden eller genom någon annan transparent och proportionell metod.
- (34) De nuvarande oberoende kontrollsystemen för energicertifikat kan användas för att kontrollera efterlevnad och bör stärkas för att säkerställa certifikat av god kvalitet. Om det oberoende kontrollsystemet för energicertifikat kompletteras med en frivillig databas som går utöver kraven i direktiv 2010/31/EU, ändrat genom det här direktivet, kan den användas för att kontrollera efterlevnad och för att ta fram statistik över de regionala eller nationella byggnadsbestånden. Högkvalitativa data om byggnadsbeståndet behövs och kan delvis skapas genom de databaser som nästan alla medlemsstater för närvarande utvecklar och förvaltar för energicertifikat.

- (35) I kommissionens konsekvensbedömning konstaterades att bestämmelserna om inspektioner av uppvärmningssystem och luftkonditioneringssystem är ineffektiva i och med att de inte i tillräckligt hög grad säkerställer dessa tekniska systems prestanda, varken direkt efter installation eller senare. Även billiga tekniska lösningar för energieffektivitet med mycket korta återbetalningstider, t.ex. hydraulisk balansering av uppvärmningssystemet och installation eller utbyte av ventiler för termostatsstyrning, beaktas i dag i otillräcklig utsträckning. Bestämmelserna om inspektioner bör ändras för att säkerställa ett bättre resultat från inspektionerna. Dessa ändringar bör innebära att inspektionerna inriktas på centralvärmesystem och luftkonditioneringssystem, inbegripet när sådana system är kombinerade med ventilationssystem. Dessa ändringar bör utesluta små uppvärmningssystem såsom elektriska värmare och vedspisar när de understiger tröskelvärdena för inspektion i enlighet med direktiv 2010/31/EU i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet.
- (36) Vid inspektioner och för att man i praktiken ska kunna uppnå de avsedda förbättringarna av byggnaders energiprestanda bör målsättningen vara att förbättra den faktiska energiprestandan för uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem och ventilationssystem under verkliga användningsförhållanden. Dessa systems faktiska prestanda styrs av den energi som används under dynamiskt varierande normala eller genomsnittliga driftförhållanden. Under sådana förhållanden behövs vanligtvis endast en del av den nominella effektkapaciteten och därför bör inspektioner av uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem och ventilationssystem inbegripa en bedömning av relevant kapacitet hos utrustningen att förbättra systemets prestanda under varierande förhållanden, såsom drift vid dellast.

- (37) Fastighetsautomation och elektronisk övervakning av byggnadens installationssystem har visat sig vara en effektiv ersättning för inspektioner, i synnerhet när det gäller stora system, och medför stora möjligheter att erbjuda både konsumenter och företag kostnadseffektiva och omfattande energibesparingar. Installation av sådan utrustning bör betraktas som det mest kostnadseffektiva alternativet till inspektioner i stora byggnader som inte är avsedda för bostäder och i flerfamiljshus som är tillräckligt stora för att ge möjlighet till en återbetalningstid på mindre än tre år, eftersom man med hjälp av denna utrustning kan vidta åtgärder som utgår från den information som tillhandahålls och således säkerställa energibesparingar på sikt. När det gäller småskaliga anläggningar kommer installatörernas dokumentation av systemets prestanda att utgöra ett stöd för kontroll av att de minimikrav som fastställs för alla byggnadens installationssystem efterlevs.
- (38) Medlemsstaternas nuvarande möjlighet att välja åtgärder på grundval av vägledning som ett alternativ till inspektion av uppvärmningssystem, luftkonditioneringssystem, kombinerade uppvärmning- och ventilationssystem och kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem bör bibehållas under förutsättning att det i en rapport som överlämnats till kommissionen har dokumenterats att motsvarande verkan uppnås som vid en inspektion före tillämpningen av dessa åtgärder.

- (39) Genomförandet av system med regelbundna inspektioner av uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem i enlighet med direktiv 2010/31/EU innebar betydande administrativa och finansiella investeringar från medlemsstaternas och den privata sektorns sida, inbegripet utbildning och auktorisering av experter, kvalitetssäkring och kvalitetsstyrning samt inspektionskostnader. Medlemsstater som har antagit de åtgärder som är nödvändiga för att inrätta regelbundna inspektioner och som har genomfört effektiva inspektionssystem kan anse det motiverat att fortsätta att använda dessa system, även för mindre uppvärmnings- och luftkonditioneringssystem. I sådana fall bör medlemsstaterna inte ha någon skyldighet att anmäla dessa strängare krav till kommissionen.
- (40) Utan att det påverkar medlemsstaternas val att tillämpa de standarder för byggnaders energiprestanda som utarbetats inom kommissionens mandat M/480 till Europeiska standardiseringskommittén (CEN) skulle erkännande och främjande av dessa standarder i medlemsstaterna ha en positiv inverkan på genomförandet av direktiv 2010/31/EU i dess ändrade lydelse enligt det här direktivet.

- (41) I kommissionens rekommendation (EU) 2016/1318¹ om nära-nollenergibyggnader beskrevs hur genomförandet av direktiv 2010/31/EU samtidigt skulle säkerställa omvandlingen av byggnadsbeståndet och övergången till en mer hållbar energiförsörjning, vilket även stöder strategin för uppvärmning och kylning. För att säkerställa ett korrekt genomförande bör den allmänna ramen för beräkning av energiprestanda i byggnader uppdateras och en förbättrad prestanda för klimatskalet bör främjas med stöd av det arbete som utförts av CEN inom kommissionens mandat M/480. Medlemsstaterna kan välja att dessutom komplettera detta genom att tillhandahålla ytterligare numeriska indikatorer, till exempel för hela byggnadens totala energianvändning eller utsläpp av växthusgaser.
- (42) Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att fastställa mer ambitiösa krav på energiprestanda för byggnader och för byggnadselement, så länge dessa krav är förenliga med unionsrätten. Det är förenligt med målen för direktiv 2010/31/EU och 2012/27/EU att dessa krav, under vissa förhållanden, kan begränsa installationen eller användningen av produkter som omfattas av andra delar av unionens harmoniseringslagstiftning, förutsatt att kraven inte utgör ett otillbörligt marknadshinder.

¹ Kommissionens rekommendation (EU) 2016/1318 av den 29 juli 2016 om riktlinjer för främjande av nära-nollenergibyggnader och bästa praxis för att se till att alla nya byggnader är nära-nollenergibyggnader senast 2020 (EUT L 208, 2.8.2016, s. 46).

- (43) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att minska den energi som behövs för att uppfylla energibehovet vid normal användning av byggnader, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av garanterad enhetlighet i fråga om gemensamma mål, förståelse och politisk vilja, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen anta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå det målet.
- (44) Detta direktiv respekterar till fullo medlemsstaternas nationella särdrag och olikheter, jämte deras befogenheter i enlighet med artikel 194.2 i EUF-fördraget. Detta direktiv syftar vidare till att möjliggöra utbyte av bästa praxis för att underlätta övergången till ett höggradigt energieffektivt byggnadsbestånd i unionen.
- (45) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (46) Direktiven 2010/31/EU och 2012/27/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1
Ändringar av direktiv 2010/31/EU

Direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 2 ska ändras på följande sätt:

a) Led 3 ska ersättas med följande:

"3. *byggnadens installationssystem*: teknisk utrustning för rumsuppvärmning, rumskylning, ventilation, varmvatten för hushållsbruk, fast belysning, fastighetsautomation och tillhörande reglering, platsbaserad elproduktion, eller en kombination därav, inklusive sådana system som utnyttjar energi från förnybara energikällor, i en byggnad eller en byggnadsenhet."

b) Följande led ska införas:

"3a. *system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning*: ett system som omfattar alla produkter, all programvara och allt tekniskt underhåll som kan stödja en energieffektiv, ekonomisk och säker drift av byggnadens installationssystem genom automatisk styrning och genom att underlätta den manuella hanteringen av byggnaders installationssystem."

c) Följande led ska införas:

"15a. *uppvärmningssystem*: en kombination av de komponenter som krävs för att åstadkomma en form av behandling av inomhusluft, i vilken temperaturen höjs.

15b. *värmegenerator*: den del av ett uppvärmningssystem som genererar nyttig värme genom en eller flera av följande processer:

- a) Förbränning av bränslen i t.ex. en värmepanna.
- b) Jouleeffekt i värmeelement med elektriska motstånd.
- c) Värmeupptagning från en värmekälla i form av omgivningsluft, ventilationsfrånluft, vatten eller mark med hjälp av en värmepump.

15c. *avtal om energiprestanda*: avtal om energiprestanda enligt definitionen i artikel 27.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1)."

d) Följande led ska läggas till:

"20. *enskilt mikrosystem*: mikrosystem enligt definitionen i artikel 2.27 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG*.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (EUT L 211, 14.8.2009, s. 55)."

2. Följande artikel ska införas:

"Artikel 2a

Långsiktig renoveringsstrategi

1. Varje medlemsstat ska fastställa en långsiktig renoveringsstrategi till stöd för renovering av det nationella beståndet av bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder, både offentliga och privata, till ett byggnadsbestånd med en hög grad av energieffektivitet där fossila bränslen fasas ut senast 2050 och för att underlätta en kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till nära-nollenergibyggnader. Varje långsiktig renoveringsstrategi ska överlämnas i enlighet med de tillämpliga planerings- och rapporteringsskyldigheterna och ska omfatta

a) en översikt över det nationella byggnadsbeståndet, i lämpliga fall grundad på statistiska stickprov och förväntad andel renoverade byggnader år 2020,

- b) identifiering av kostnadseffektiva renoveringsmetoder som är relevanta för byggnadstypen och klimatzonen, med beaktande av potentiella relevanta tröskelpunkter, i tillämpliga fall, i en byggnads livscykel,
- c) strategier och åtgärder som stimulerar kostnadseffektiv totalrenovering av byggnader, inbegripet totalrenoveringar som utförs etappvis, och som stöder riktade kostnadseffektiva åtgärder och renoveringar exempelvis genom att ett frivilligt system för byggnadsrenoveringspass införs,
- d) en översikt över strategier och åtgärder som är inriktade på de segment inom det nationella byggnadsbeståndet som har sämst energiprestanda, på problem på grund av delade incitament och marknadsmisslyckanden samt en översikt över relevanta nationella åtgärder som bidrar till att motverka energifattigdom,
- e) strategier och åtgärder inriktade på alla offentliga byggnader,
- f) en översikt över nationella initiativ för att främja smart teknik och väluppkopplade byggnader och samhällen samt kompetens och utbildning inom byggsektorn och energieffektivitetssektorn, och
- g) en evidensbaserad skattning av förväntade energibesparingar och fördelar i vidare bemärkelse, exempelvis i fråga om hälsa, säkerhet och luftkvalitet.

2. Varje medlemsstat ska i sin långsiktiga renoveringsstrategi fastställa en färdplan med åtgärder och nationellt fastställda mätbara framstegsindikatorer för att, mot bakgrund av det långsiktiga 2050-målet att minska växthusgasutsläppen i unionen med 80–95 % jämfört med 1990 års nivåer, säkerställa att dess nationella byggnadsbestånd når en hög grad av energieffektivitet, för att fasa ut fossila bränslen och för att underlätta en kostnadseffektiv omvandling av befintliga byggnader till nära-nollenergibyggnader. Färdplanen ska innehålla indikativa milstolpar för 2030, 2040 och 2050 och ange hur dessa milstolpar bidrar till att uppnå unionens energieffektivitetsmål i enlighet med direktiv 2012/27/EU.
3. För att stödja mobiliseringen av investeringar och renoveringar som är nödvändiga för att uppnå målen i punkt 1 ska medlemsstaterna underlätta tillgången till lämpliga mekanismer för
 - a) sammanslagning av projekt, bland annat med hjälp av investeringsplattformar eller investeringsgrupper och konsortier med små och medelstora företag, för att medge investerare tillgång och paketlösningar för potentiella kunder,
 - b) minskning av den upplevda risken i fråga om verksamhet som rör energieffektivitet för investerare och den privata sektorn,
 - c) användning av offentliga medel för att stimulera ytterligare investeringar i den privata sektorn eller ta itu med specifika marknadsmisslyckanden,

- d) styrning av investeringar mot energieffektiva offentliga byggnader, i enlighet med Eurostats riktlinjer, och
 - e) åtkomliga och transparenta rådgivningsverktyg, såsom gemensamma kontaktpunkter för konsumenterna och energirådgivningstjänster, om relevanta energieffektivitetsrenoveringar samt om finansieringsinstrument.
4. Kommissionen ska samla in och, åtminstone till offentliga myndigheter, sprida bästa praxis i fråga om framgångsrika offentliga och privata system för finansiering av energieffektivitetsrenoveringar samt information om system för sammanslagning av småskaliga energieffektivitetsrenoveringsprojekt. Kommissionen ska identifiera och sprida bästa praxis i fråga om ekonomiska renoveringsincitament ur konsumentperspektiv, varvid hänsyn ska tas till skillnader i kostnadseffektivitet mellan medlemsstaterna.
5. Varje medlemsstat ska, till stöd för utarbetandet av sin långsiktiga renoveringsstrategi, genomföra ett offentligt samråd om denna innan den överlämnas till kommissionen. Varje medlemsstat ska bifoga en sammanfattning av resultaten av sitt offentliga samråd, till sin långsiktiga renoveringsstrategi.

Varje medlemsstat ska fastställa formerna för inkluderande samråd under genomförandet av sin långsiktiga renoveringsstrategi.

6. Varje medlemsstat ska till den nationella långsiktiga renoveringsstrategin bifoga en närmare redogörelse för genomförandet av sin senaste långsiktiga renoveringsstrategi och även för de planerade strategierna och åtgärderna.
7. Varje medlemsstat får använda sin långsiktiga renoveringsstrategi för att hantera brandsäkerhet och risker i samband med intensiv seismisk aktivitet som påverkar energieffektivitetsrenoveringar och byggnadernas livslängd."

3. Artikel 6 ska ersättas med följande:

"Artikel 6

Nya byggnader

1. Medlemsstaterna ska vidta de åtgärder som är nödvändiga för att säkerställa att nya byggnader motsvarar de minimikrav avseende energiprestanda som fastställs i enlighet med artikel 4.
2. Innan nya byggnader uppförs ska medlemsstaterna säkerställa att hänsyn tas till huruvida det är tekniskt, miljömässigt och ekonomiskt genomförbart att använda högeffektiva alternativa system, om sådana finns att tillgå."

4. I artikel 7 ska femte stycket ersättas med följande:

"Avseende byggnader som genomgår större renoveringar ska medlemsstaterna främja högeffektiva alternativa system, i den mån detta är tekniskt, funktionellt och ekonomiskt genomförbart, och ta hänsyn till frågor som rör hälsosamma inomhusklimatförhållanden, brandsäkerhet och risker i samband med intensiv seismisk aktivitet."

5. Artikel 8 ska ersättas med följande:

"Artikel 8

Byggnadens installationssystem, elektromobilitet och indikator för smart beredskap

1. För att optimera byggnadens installationssystemers energianvändning ska medlemsstaterna fastställa systemkrav avseende totala energiprestanda, korrekt installation samt lämplig dimensionering, justering och kontroll för byggnadens installationssystem som är installerade i befintliga byggnader. Medlemsstaterna får även tillämpa dessa systemkrav på nya byggnader.

Systemkrav ska fastställas för nya installationssystem, för installationssystem som byts ut och för installationssystem som utrustas med nya delar, och ska tillämpas i den mån det är tekniskt, ekonomiskt och funktionellt genomförbart.

Om det är tekniskt och ekonomiskt genomförbart ska medlemsstaterna kräva att nya byggnader utrustas med självreglerande anordningar för separat reglering av rumstemperaturen i varje rum eller, om det är motiverat, i en angiven uppvärmd zon av byggnadsenheten. I befintliga byggnader ska installation av sådana självreglerande anordningar erfordras när värmegeneratorer byts ut, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart.

2. Avseende byggnader som inte är avsedda för bostäder – både nya sådana och sådana som genomgår större renoveringar, med mer än tio parkeringsplatser, ska medlemsstaterna säkerställa installation av minst en laddningspunkt i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU* och ledningsinfrastruktur, dvs. kanaler för elektriska kablar, för minst var femte parkeringsplats, för att i ett senare skede möjliggöra installation av laddningspunkter för elfordon, om:
 - a) Bilparkeringen är belägen inuti byggnaden och renoveringsåtgärderna innefattar, vid större renoveringar, bilparkeringen eller byggnadens elektriska infrastruktur, eller
 - b) bilparkeringen angränsar fysiskt till byggnaden, och renoveringsåtgärderna innefattar, vid större renoveringar, bilparkeringen eller bilparkeringens elektriska infrastruktur.

Kommissionen ska senast den 1 januari 2023 rapportera till Europaparlamentet och rådet om i vilken omfattning unionens fastighetspolitik potentiellt kan bidra till främjandet av elektromobilitet och ska vid behov föreslå åtgärder i detta syfte.

3. Medlemsstaterna ska senast den 1 januari 2025 fastställa krav för installation av ett lägsta antal laddningspunkter för alla byggnader som inte är avsedda för bostäder och som har mer än tjugo parkeringsplatser.
4. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa eller tillämpa de krav som avses i punkterna 2 och 3 på byggnader som ägs och används av små och medelstora företag enligt definitionen i avdelning I i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG**.
5. När det gäller nya bostadshus och bostadshus som genomgår större renoveringar, med mer än tio parkeringsplatser, ska medlemsstaterna säkerställa installation av ledningsinfrastruktur, dvs. kanaler för elektriska kablar, för varje parkeringsplats för att i ett senare skede möjliggöra installation av laddningspunkter för elfordon om
 - a) bilparkeringen är belägen inuti byggnaden och renoveringsåtgärderna innefattar, vid större renoveringar, bilparkeringen eller byggnadens elektriska infrastruktur, eller

- b) bilparkeringen angränsar fysiskt till byggnaden, och renoveringsåtgärderna innefattar, vid större renoveringar, bilparkeringen eller bilparkeringens elektriska infrastruktur.
6. Medlemsstaterna får besluta att inte tillämpa punkterna 2, 3 och 5 på specifika kategorier av byggnader om
- a) med beaktande av punkterna 2 och 5, bygglovsansökningar eller motsvarande ansökningar har lämnats in senast den ... [32 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande].
 - b) den nödvändiga ledningsinfrastrukturen bygger på enskilda mikrosystem eller byggnaderna är belägna i de yttersta randområdena i den mening som avses i artikel 349 EUF-fördraget, om detta skulle leda till väsentliga problem för driften av det lokala energisystemet och äventyra det lokala nätets stabilitet.
 - c) kostnaderna för laddnings- och ledningsinstallationer överstiger 7 % av den totala kostnaden för en större renovering av byggnaden.
 - d) en offentlig byggnad redan omfattas av jämförbara krav enligt införlivandet av direktiv 2014/94/EU.

7. Medlemsstaterna ska föreskriva åtgärder för att förenkla utbyggnaden av laddningspunkter i nya och befintliga bostadshus och byggnader som inte är avsedda för bostäder och ta itu med eventuella hinder som grundar sig på regelverket, bland annat tillstånds- och godkännandeförfaranden, utan att det påverkar medlemsstaternas tillämpning av förmögenhetsrätt och hyreslagstiftning.
8. Medlemsstaterna ska beakta behovet av konsekventa strategier för byggnader, mjuk och grön mobilitet samt stadsplanering.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att installation, utbyte eller uppgradering av ett installationssystem innebär att den totala energiprestandan för den ändrade delen, och i förekommande fall, för hela det ändrade systemet bedöms. Resultaten av denna bedömning ska dokumenteras och överlämnas till fastighetsägaren, så att informationen förblir tillgänglig och kan användas för kontroll av efterlevnaden av de minimikrav som fastställs enligt punkt 1 i denna artikel och för utfärdande av energicertifikat. Utan att det påverkar artikel 12 ska medlemsstaterna besluta huruvida det är nödvändigt att utfärda ett nytt energicertifikat.
10. Kommissionen ska senast den 31 december 2019 anta en delegerad akt i enlighet med artikel 23 för att komplettera detta direktiv genom att inrätta ett frivilligt gemensamt unionssystem för betygsättning av byggnaders smarta beredskap. Betygsättningen ska grunda sig på en bedömning av byggnadens eller byggnadsenhetens förmåga, dels att anpassa sig till den boendes behov och till nätet, dels att förbättra sin energieffektivitet och sin prestanda överlag.

I enlighet med bilaga Ia ska det frivilliga gemensamma unionssystemet för betygsättning av byggnaders smarta beredskap

- a) fastställa definitionen av indikatorn för smart beredskap, och
- b) fastställa en metod för hur den ska beräknas.

11. Kommissionen ska senast den 31 december 2019, och efter att ha samrått med relevanta intressenter, anta en genomförandeakt som anger de tekniska villkoren för ett effektivt genomförande av systemet som avses i punkt 10 i denna artikel, inbegripet en tidsplan för en icke-bindande testningsfas på nationell nivå, och som förtydligar systemets komplementära förhållande till de energicertifikat som avses i artikel 11.

Denna genomförandeakt ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 26.3.

-
- * Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/94/EU av den 22 oktober 2014 om utbyggnad av infrastrukturen för alternativa bränslen (EUT L 307, 28.10.2014, s. 1).
- ** Kommissionens rekommendation av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36)."

6. Artikel 10.6 ska ersättas med följande:

- "6. Medlemsstaterna ska koppla sina ekonomiska åtgärder för förbättrad energieffektivitet i samband med renovering av byggnader till de energibesparingar som eftersträvas eller uppnås, såsom fastställts enligt ett eller flera av följande kriterier:
- a) Energiprestandan hos den utrustning eller det material som används vid renoveringen; i vilket fall den utrustning eller det material som används för renoveringen ska installeras av en installatör med lämplig certifierings- eller kvalifikationsnivå.
 - b) Standardvärden för beräkning av energibesparingar i byggnader.
 - c) Den förbättring som uppnås genom en sådan renovering, genom att energicertifikat som utfärdats före och efter renoveringen jämförs.
 - d) Resultaten av en energibesiktning.
 - e) Resultaten av en annan relevant, transparent och proportionell metod som visar förbättringen av energiprestanda.
- 6a. Databaserna för energicertifikat ska möjliggöra insamling av uppgifter om den uppmätta eller beräknade energianvändningen i de byggnader som omfattas, inbegripet åtminstone offentliga byggnader för vilka ett energicertifikat som avses i artikel 13 har utfärdats i enlighet med artikel 12.

6b. Åtminstone sammanställda anonymiserade data som uppfyller unionens krav och nationella krav på dataskydd ska göras tillgängliga på begäran för statistik- och forskningsändamål och för fastighetsägaren."

7. Artiklarna 14 och 15 ska ersättas med följande:

"Artikel 14

Inspektion av uppvärmningssystem

1. Medlemsstaterna ska fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att inrätta regelbundna inspektioner av de tillgängliga delarna av uppvärmningssystem eller kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystem med en nominell effekt på rumsuppvärmning på över 70 kW, t.ex. värmegeneratorer, styrsystem och cirkulationspumpar som används för att värma upp byggnader. Inspektionen ska inbegripa en bedömning av värmegeneratorns verkningsgrad och storlek i förhållande till byggnadens uppvärmningsbehov, i förekommande fall med beaktande av uppvärmningssystemets eller det kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystemets förmåga att optimera sin prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden.

Om inga ändringar har gjorts med avseende på uppvärmningssystemet eller det kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystemet eller byggnadens uppvärmningsbehov sedan en inspektion i enlighet med denna punkt genomfördes, får medlemsstaterna välja att inte kräva att bedömningen av värmegeneratorns storlek upprepas.

2. Installationssystem som uttryckligen omfattas av ett överenskommet kriterium för energiprestanda eller ett avtal som anger en överenskommen nivå för energieffektivitetsförbättring, såsom avtal om energiprestanda eller avtal som verkställs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör och därför omfattas av åtgärder för resultatövervakning på systemsidan, ska vara undantagna från kraven i punkt 1, förutsatt att de totala effekterna av ett sådant tillvägagångssätt motsvarar effekterna av punkt 1.
3. Som ett alternativ till punkt 1, och under förutsättning att de totala effekterna motsvarar effekterna av punkt 1, får medlemsstaterna välja att vidta åtgärder för att säkerställa att användarna ges råd om utbyte av värmegeneratorer, andra ändringar av uppvärmningssystemet eller av det kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystemet och alternativa lösningar för att bedöma systemens verkningsgrad samt huruvida det är av lämplig storlek.

Innan en medlemsstat tillämpar de alternativa åtgärder som avses i första stycket i denna punkt ska denna genom att överlämna en rapport till kommissionen visa att dessa åtgärder har motsvarande verkan som de åtgärder som avses i punkt 1.

En sådan rapport ska inlämnas i enlighet med de tillämpliga planerings- och rapporteringsskyldigheterna.

4. Medlemsstaterna ska fastställa krav för att, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, säkerställa att byggnader som inte är avsedda för bostäder och vars uppvärmningssystem eller kombinerade rumsuppvärmnings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW senast 2025 är utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

Systemen för fastighetsautomation och fastighetsstyrning ska kunna fylla följande funktioner:

- a) Fortlöpande övervaka, registrera, analysera och göra det möjligt att anpassa energianvändningen.
- b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
- c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, som omfattar olika produkter och som kommer från olika tillverkare.

5. Medlemsstaterna får fastställa krav för att säkerställa att bostadshus är utrustade med
 - a) en funktion för kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service, och
 - b) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution, lagring och användning av energi.
6. Byggnader som uppfyller kraven i punkt 4 eller 5 ska vara undantagna från kraven i punkt 1.

Artikel 15

Inspektion av luftkonditioneringssystem

1. Medlemsstaterna ska fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att inrätta regelbundna inspektioner av de tillgängliga delarna av luftkonditioneringssystem eller av kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem med en nominell effekt på över 70 kW. Inspektionen ska inbegripa en bedömning av luftkonditioneringens verkningsgrad och storlek i förhållande till byggnadens kylbehov, i förekommande fall med beaktande av luftkonditioneringssystemets eller det kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystemets förmåga att optimera sin prestanda vid normala eller genomsnittliga driftförhållanden.

Om inga ändringar har gjorts med avseende på luftkonditioneringssystemet eller det kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystemet eller byggnadens kylbehov sedan en inspektion i enlighet med denna punkt genomfördes, får medlemsstaterna välja att inte kräva att bedömningen av luftkonditioneringssystemets storlek upprepas.

Medlemsstater som bibehåller strängare krav enligt artikel 1.3 ska undantas från skyldigheten att anmäla dessa till kommissionen.

2. Installationssystem som uttryckligen omfattas av ett överenskommet kriterium för energiprestanda eller ett avtal som anger en överenskommen nivå för energieffektivitetsförbättring, såsom avtal om energiprestanda eller avtal som verkställs av ett allmännyttigt företag eller en nätoperatör och därför omfattas av åtgärder för resultatövervakning på systemsidan, ska vara undantagna från kraven i punkt 1, förutsatt att de totala effekterna av ett sådant tillvägagångssätt motsvarar effekterna av punkt 1.

3. Som ett alternativ till punkt 1, och under förutsättning att de totala effekterna motsvarar effekterna av punkt 1, får medlemsstaterna välja att vidta åtgärder för att säkerställa att användarna ges råd om utbyte av luftkonditioneringssystem eller kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem, andra ändringar av luftkonditioneringssystemet eller det kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystemet och alternativa lösningar för att bedöma systemens verkningsgrad samt huruvida de är av lämplig storlek.

Innan en medlemsstat tillämpar de alternativa åtgärder som avses i första stycket i denna punkt ska denna genom att överlämna en rapport till kommissionen visa att verkan av dessa åtgärder motsvarar verkan av de åtgärder som avses i punkt 1.

En sådan rapport ska inlämnas i enlighet med de tillämpliga planerings- och rapporteringsskyldigheterna.

4. Medlemsstaterna ska fastställa krav för att, om detta är tekniskt och ekonomiskt genomförbart, säkerställa att byggnader som inte är avsedda för bostäder och vars luftkonditioneringssystem eller kombinerade luftkonditionerings- och ventilationssystem har en nominell effekt på över 290 kW senast 2025 är utrustade med system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning.

Systemen för fastighetsautomation och fastighetsstyrning ska kunna fylla följande funktioner:

- a) Fortlöpande övervaka, registrera, analysera och göra det möjligt att anpassa energianvändningen.
 - b) Fastställa riktmärken för en byggnads energieffektivitet, upptäcka effektivitetsförluster i byggnadens installationssystem och informera den person som är ansvarig för anläggningarna eller för den tekniska fastighetsförvaltningen om möjligheter till förbättrad energieffektivitet.
 - c) Möjliggöra kommunikation med anslutna installationssystem i byggnaden och med andra anordningar inuti byggnaden, och vara driftskompatibla med installationssystem i byggnaden som är baserade på olika typer av äganderättsligt skyddad teknik, omfattar olika produkter och kommer från olika tillverkare.
5. Medlemsstaterna får fastställa krav för att säkerställa att bostadshus är utrustade med
- a) en funktion för kontinuerlig elektronisk övervakning som mäter systemets effektivitet och informerar byggnadens ägare eller förvaltare när effektiviteten sjunker väsentligt och när systemet kräver service, och
 - b) effektiva regleringsfunktioner för att säkerställa optimal produktion, distribution, lagring och användning av energi.

6. Byggnader som uppfyller kraven i punkt 4 eller 5 ska vara undantagna från kraven i punkt 1."

8. Artikel 19 ska ersättas med följande:

"Artikel 19

Översyn

Kommissionen ska, biträdd av den kommitté som inrättas genom artikel 26, se över detta direktiv senast den 1 januari 2026 mot bakgrund av de erfarenheter och de framsteg som gjorts under dess genomförande samt vid behov lägga fram förslag.

Som en del av denna översyn ska kommissionen undersöka på vilket sätt medlemsstaterna kan tillämpa integrerade distrikts- eller grannskapsstrategier i unionens fastighetspolitik och energieffektivitetspolitik, och samtidigt säkerställa att varje byggnad uppfyller minimikraven avseende energiprestanda, till exempel med hjälp av övergripande renoveringssystem som är tillämpliga på ett antal byggnader i ett geografiskt sammanhang i stället för enskilda byggnader.

Kommissionen ska framför allt bedöma behovet av en ytterligare förbättring av energicertifikat i enlighet med artikel 11."

9. Följande artikel ska införas:

"Artikel 19a

Genomförbarhetsstudie

Kommissionen ska före 2020 slutföra en genomförbarhetsstudie om möjligheterna att införa inspektion av fristående ventilationssystem och ett frivilligt byggnadsrenoveringspass som kompletterar energicertifikaten, inbegripet tidsplanen för detta införande, för att tillhandahålla en långsiktig och stegvis fortskridande renoveringsfärdplan för en specifik byggnad baserad på kvalitetskriterier, efter en energibesiktning, och som innehåller relevanta åtgärder och renoveringar som kan förbättra energiprestandan."

10. I artikel 20.2 ska första stycket ersättas med följande:

"2. Medlemsstaterna ska i synnerhet ge ägarna till eller hyresgästerna i byggnader information om energicertifikat, inklusive deras syfte och mål, om kostnadseffektiva åtgärder, och vid behov finansiella instrument, för att förbättra byggnadens energiprestanda, och om hur värmepannor för fossila bränslen kan ersättas med hållbarare alternativ. Medlemsstaterna ska tillhandahålla denna information med hjälp av åtkomliga och transparenta rådgivningsverktyg, såsom rådgivning om renovering och gemensamma kontaktpunkter."

11. Artikel 23 ska ersättas med följande:

"Artikel 23

Utövande av delegering

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.
2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 5, 8 och 22 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den ... [den dag då detta ändringsdirektiv träder i kraft]. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.
3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 5, 8 och 22 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt, ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.
5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.
6. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 5, 8 och 22 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ."
12. Artiklarna 24 och 25 ska utgå.
13. Artikel 26 ska ersättas med följande:

"Artikel 26
Kommittéförfarande
 1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.
 3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas."
14. Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

Ändring av direktiv 2012/27/EU

Artikel 4 i direktiv 2012/27/EU ska ersättas med följande:

"Artikel 4

Byggnadsrenovering

En första version av medlemsstaternas långsiktiga strategier för att få till stånd investeringar i renovering av det nationella beståndet av bostadshus och kommersiella byggnader, både offentliga och privata, ska offentliggöras senast den 30 april 2014 och därefter uppdateras vart tredje år samt överlämnas till kommissionen som ett led i de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet."

Artikel 3
Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [20 månader efter dagen för detta ändringsdirektivs ikraftträdande] sätta i kraft de bestämmelser i lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast överlämna texten till dessa bestämmelser till kommissionen.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. De ska även innehålla en uppgift om att hänvisningar i befintliga lagar och andra författningar som införlivar direktiv 2010/31/EU eller direktiv 2012/27/EU ska anses som hänvisningar till dessa direktiv ändrade genom det här direktivet. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras och om hur uppgiften ska formuleras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 4
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 5
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

Bilagorna till direktiv 2010/31/EU ska ändras på följande sätt:

1. Bilaga I ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. En byggnads energiprestanda ska fastställas på grundval av den beräknade eller faktiska energianvändningen och återspegla normal energianvändning för rumsuppvärmning, rumskylning, varmvatten för hushållsbruk, ventilation och fast belysning samt för andra installationssystem.

En byggnads energiprestanda ska uttryckas med en numerisk indikator för primärenergianvändning i kWh/(m²/år) både för certifieringen av energiprestanda och efterlevnaden av minimikraven avseende energiprestanda. Den metod som används för beräkningen av en byggnads energiprestanda ska vara klar och tydlig och öppen för innovation.

Medlemsstaterna ska beskriva sin nationella beräkningsmetod i enlighet med de nationella bilagorna till de övergripande standarder, nämligen ISO 52000-1, 52003-1, 52010-1, 52016-1, och 52018-1, som utvecklats inom ramen för Europeiska standardiseringskommitténs (CEN) mandat M/480. Denna bestämmelse utgör inte en rättslig kodifiering av dessa standarder."

b) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Energibehoven för rumsuppvärmning, rumskylning, varmvatten för hushållsbruk, ventilation, belysning och andra installationssystem ska beräknas för att optimera hälsa, inomhusluftkvalitet och komfort, enligt vad som definieras av medlemsstaterna på nationell eller regional nivå.

Beräkningen av primärenergi ska baseras på primärenergi- eller viktningsfaktorer per energibärare, vilka kan baseras på nationella, regionala eller lokala viktade års- och eventuellt även säsong- eller månadsmedelvärden eller på mer specifik information som görs tillgänglig för enskilda fjärrvärmenät.

Medlemsstaterna ska fastställa primärenergi- eller viktningsfaktorer. Vid tillämpningen av dessa faktorer på beräkningen av energiprestanda ska medlemsstaterna säkerställa att optimal energiprestanda för klimatskalet eftersträvas.

Vid beräkningarna av primärenergifaktorerna för beräkning av byggnaders energiprestanda får medlemsstaterna beakta energi från förnybara energikällor som levereras genom energibäraren och energi från förnybara energikällor som produceras och används på plats, förutsatt att detta tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt."

c) Följande punkt ska införas:

"2a. För att uttrycka en byggnads energiprestanda får medlemsstaterna fastställa ytterligare numeriska indikatorer för den totala icke-förnybara och förnybara primärenergianvändningen samt för växthusgasutsläpp som produceras i $\text{CO}_2\text{eq}/(\text{m}^2/\text{år})$."

d) Inledningsfrasen i punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Positiv påverkan av följande aspekter ska beaktas:".

2. Följande bilaga ska införas:

"BILAGA IA

GEMENSAM ALLMÄN RAM FÖR BETYGSÄTTNING AV BYGGNADERS
SMARTA BEREDSKAP

1. Kommissionen ska fastställa en definition av indikatorn för smart beredskap och en metod för hur den ska beräknas, för att bedöma byggnadens eller byggnadsenhetens förmåga att anpassa sin drift till den boendes behov och till nätets behov och att förbättra sin energieffektivitet och sin övergripande prestanda.

Indikatorn för smart beredskap ska omfatta komponenter för ökad energibesparing, riktmärkning och flexibilitet, förbättrade funktioner och resurser till följd av mer intelligenta anslutna enheter.

Metoden ska ta hänsyn till komponenter såsom smarta mätare, system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, självreglerande anordningar för inomhustemperatur, inbyggd hushållsteknik, laddningspunkter för elfordon, energilagring och detaljerade funktioner, samt interoperabiliteten mellan dessa komponenter, liksom även nyttan för inomhusklimatet, energieffektiviteten, prestandanivåerna och den flexibilitet som möjliggörs.

2. Metoden ska bygga på tre centrala funktioner som sammanhänger med byggnaden och dess installationssystem, nämligen
 - a) förmågan att bevara byggnadens energiprestanda och drift genom anpassning av energianvändningen, till exempel genom användning av energi från förnybara energikällor,
 - b) förmågan att anpassa driften utgående från den boendes behov, varvid vederbörlig hänsyn ska tas till användarvänlighet, upprätthållande av hälsosamma inomhusklimatförhållanden och förmågan att rapportera om energianvändningen, och
 - c) flexibiliteten i en byggnads totala elefterfrågan, bland annat dess förmåga att möjliggöra deltagande i aktiv och passiv, liksom också implicit och explicit laststyrning, i förhållande till nätet, till exempel genom flexibilitet och förmåga till belastningsskifte.
3. Metoden får vidare ta hänsyn till
 - a) interoperabiliteten mellan system (smarta mätare, system för fastighetsautomation och fastighetsstyrning, inbyggd hushållsteknik, självreglerande anordningar för inomhustemperatur inom byggnaden, sensorer för inomhusluftkvalitet och ventilation), och

- b) den positiva påverkan från befintliga kommunikationsnät, framför allt att det i byggnaderna finns höghastighetsfärdig fysisk infrastruktur, såsom den frivilliga "bredbandsfärdigmärkningen", och att flerfamiljshus är utrustade med en accesspunkt, i enlighet med artikel 8 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU*.
4. Metoden får inte inverka negativt på befintliga nationella certifieringssystem för energiprestanda och ska bygga vidare på liknande initiativ på nationell nivå, med beaktande av principen om de boendes äganderätt till uppgifterna, uppgiftsskydd, integritet och säkerhet, i överensstämmelse med relevant unionslagstiftning om uppgiftsskydd och integritet och med vederbörlig hänsyn till bästa tillgängliga teknik för it-säkerhet.
5. Metoden ska fastställa det lämpligaste formatet för parametrarna för indikatorn för smart beredskap och ska vara enkel, transparent och lättbegriplig för konsumenter, ägare, investerare och aktörer på marknaden för efterfrågefleksibilitet.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/61/EU av den 15 maj 2014 om åtgärder för att minska kostnaderna för utbyggnad av höghastighetsnät för elektronisk kommunikation (EUT L 155, 23.5.2014, s. 1)."

3. Bilaga II ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"De behöriga myndigheterna, eller de organ till vilka de behöriga myndigheterna har delegerat ansvaret för genomförandet av det oberoende kontrollsystemet, ska göra ett slumpvis urval bland alla energicertifikat som utfärdas årligen och kontrollera dessa certifikat. Urvalet ska vara tillräckligt stort för att säkerställa statistiskt signifikanta resultat i fråga om efterlevnaden."

b) Följande punkt ska läggas till:

"3. När information läggs till i en databas ska det för övervaknings- och kontrolländamål vara möjligt för nationella myndigheter att identifiera vem som lagt till informationen."
